Susqueda: Va ser Jordi Magentí el «monstre del pantà»?

+ Notícies | 08-11-2026 | 12:17



Jordi Magentí i les víctimes

Nou anys d?investigació han deixat una certesa per a la Fiscalia i diverses preguntes encara sense resposta. El fiscal Jerónimo Enrique Gómez considera que Jordi Magentí va ser qui va disparar contra Marc Hernández i Paula Mas al pantà de Susqueda el 24 d?agost de 2017. No ha pogut determinar què va desencadenar l?atac ni quin dels dos joves va morir primer. Tampoc no s?ha recuperat l?arma utilitzada. Tanmateix, el Ministeri Públic considera que l?acumulació d?indicis permet portar l?acusat davant d?un jurat popular i en demana 52 anys de presó.

L?escrit d?acusació, de 53 pàgines, no inclou cap confessió ni cap prova aïllada que resolgui per si sola el cas. La seva principal aposta és una altra: reconstruir els moviments d?aquell matí i relacionar el sospitós amb diversos elements d?un escenari que, segons la tesi de la Fiscalia, va ser alterat deliberadament per dificultar la troballa de les víctimes i la investigació posterior.

Un dels primers elements de l?acusació és la presència de Magentí al pantà el matí dels fets. Segons la reconstrucció de la Fiscalia, hi va arribar cap a les 9.36 h amb un Land Rover Defender blanc. Les càmeres de seguretat van permetre enregistrar el pas del vehicle per la zona. Poc després hi van arribar Marc, de 23 anys, i Paula, de 21, que tenien previst sortir a navegar amb un caiac.

Els investigadors situen tots tres en el mateix sector de la riba, tot i que no consta que els joves coneguessin l?acusat. La Fiscalia sosté que la trobada va acabar amb diversos trets disparats a poca distància, d?entre un i tres metres, amb una pistola semiautomàtica de calibre compatible amb el 7,65 o el 9 mil·límetres.

La reconstrucció atribueix a Paula un tret al cap i a Marc almenys quatre impactes al tòrax i a l?abdomen. Un dels projectils li va travessar la mà esquerra, un detall que el fiscal interpreta com

un gest instintiu de protecció davant l?atac. L?escrit no estableix qui va ser assassinat primer.

La gran incògnita

La Fiscalia també dona importància al coneixement que Magentí tenia de l?embassament. Veí d?Anglès i freqüentador de la zona per les seves activitats de caça i pesca, coneixia els camins, els accessos i les particularitats d?un pantà la profunditat i l?orografia del qual dificulten les tasques de recerca.

Aquest coneixement adquireix rellevància en la hipòtesi sobre què va passar després dels trets. El fiscal atribueix a Magentí l?ocultació de l?Opel Zafira de Paula en un punt de l?embassament, l?enfonsament dels cossos en un altre indret i un intent de submergir el caiac en una tercera ubicació.

L?acusació interpreta aquesta dispersió com una operació destinada a retardar la descoberta dels cadàvers i dificultar la recuperació de proves. Els resultats de la investigació permeten reconstruir els diferents llocs on van aparèixer els objectes i els cossos, tot i que l?atribució d?aquestes maniobres a l?acusat s?haurà d?examinar durant el judici.

L?acusació també incorpora elements digitals: intervencions telefòniques, cerques a internet fetes des de l?ordinador de Magentí i consultes relacionades amb bitllets d?avió a Colòmbia després dels assassinats. El significat d?aquestes dades s?haurà de valorar conjuntament amb la resta de proves, i no com a demostracions independents de culpabilitat.

Els informes forenses sobre el seu estat psicològic també apareixen a l?escrit. Magentí tenia diagnosticat un trastorn mixt depressiu i de personalitat, tot i que les avaluacions pericials citades per la Fiscalia van concloure que conservava les capacitats per comprendre i decidir quan van tenir lloc els fets.

El cas de Susqueda no és la primera vegada que situa Jordi Magentí davant d?una acusació per un crim violent. El 2000, l?Audiència de Girona el va condemnar a quinze anys de presó per haver assassinat a trets la seva dona a Anglès, tres anys abans. Aquest antecedent és especialment rellevant en el procediment actual, ja que la Fiscalia demana que se li apliqui l?agreujant de reincidència.

La gran incògnita ara és si tots aquests indicis seran suficients per demostrar la culpabilitat de Jordi Magentí i aconseguir una condemna, o si els interrogants que encara envolten el crim acabaran generant un dubte raonable en el jurat. Nou anys després, la pregunta continua a l?aire: va ser Jordi Magentí el monstre del pantà de Susqueda?

Autor: Matías Crowder